„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazet. (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 49. Środa 27. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Część nieurzędowa.

W tych dniach nastąpi w Sejmie krajowym wybór delegatów do konstytucyjnej rady państwa zwołanej do Wiednia na dzień 18. marca r. b. Sprawy któremi się zajmować będzie to ciało prawodawcze, dotykają najważniejszych kwestyi wewnętrznego ustroju monarchii i pojedyńczych krajów koronnych. Oprócz zmian konstytucyi lutowej, które się okazują konieczne, ze względu na ugodę z Węgrami, przedłożone być mają radzie państwa zaraz po jej zebraniu się wnioski do ustaw o wysyłaniu posłów do ciała obradującego nad sprawami wspólnemi, wnioski do ustaw tyczące się dalszego rozwoju praw konstytucyjnych w zachodniej części państwa, ustawa o odpowiedzialności ministrów i modyfikacyi §u. 13 patentu lutowego, przedłożenie niemniej ważne zamierzające rozszerzenie autonomii konstytucyjnej pojedynczych krajów, nareszcie projekt ustawy o nowej organizacyi wojskowej państwa i inne projekta tyczące się polepszenia, sądownictwa i podniesienia interesów materyalnych.

Z powyższego przytoczenia całego szeregu przedmiotów przeznaczonych do obrad i uchwały zebrać się mającej rady państwa okazuje się jak ważnem jest jej zadanie. Wielkiej też wagi i doniosłości dla przyszłego rozwoju naszego kraju jest posłannictwo mężów, którym reprezentacya krajowa poruczy zastępstwo interesów i swobód krajowych. Lekceważyć te misye byłoby występkiem. Przekonani też jesteśmy że wybór mający się w tych dniach dokonać padnie na mężów, którzy pod każdym względem najgodniej odpowiedzieć zdołają tak szczytnemu powołaniu.

Tymczasem prasa dziennikarska zajęła się żywo kwestyą, z jakich powodów rząd cesarski odstępując od zarządzeń wprowadzonych manifestem z dnia 20go września 1865. mocą którego konstytucya lutowa została zawieszona jak i od postanowień patentu z dnia 2. stycznia r. b. zwołującego nadzwyczajną radę państwa, skłonił się do zwołania rady państwa konstytucyjnej, które nastąpiło na mocy najwyższego postanowienia z dnia 4. b. m. Objawiły się w tym względzie rozmaite zdania wedle stanowisk stronniczych jakie organa prasy publicznej zajmują w zapatrywaniu się na przyszłe ukształtowanie całości monarchii i na unormowanie stosunku konstytucyjnego pojedyńczych krajów i królestw całość tę stanowiących. Na poparcie tych zdań różnorodnych przytaczano nawet fakta na pozór czerpane z pierwszego źródła, w istocie zaś oparte na domysłach nie mających żadnej podstawy.

Między innemi przytacza także „Gazeta narodowa“ z dnia 19. b. m. w artykule wstępnym pod napisem: „Przedłożenie rządowe“ mniemane fakta jakoby zaszłe przy naradzie gabinetowej dnia 4. b. m. odbytej. i wysnuwa z nich wnioski co do mniemanych powodów zwołania konstytucyjnej rady państwa.

Mylne przedstawienie tych powodów jakie napotykać się dają w dziennikach, mogłoby co do najżywotniejszej toczącej się obecnie kwestyi wprowadzić w błąd opinię. właśnie w chwili, kiedy Sejm krajowy na podstawie przedłożonego mu reskryptu z dnia 4go lutego b. m. przystąpić ma do wyboru delegatów do konstytucyjnej rady państwa.

Artykuł wspomniony streściwszy mniemany przebieg obrad gabinetowych widocznie na domysłach oparty, mieszając w to wcale niewłaściwie nawet najwyższą uświęconą magistraturę państwa, wyłuszcza mniemane powody, dla których zwołanie konstytucyjnej rady państwa nastąpiło w formie reskryptu ministeryalnego a nie w formie pisma cesarskiego. Naszem zdaniem kwestya formy nie jest stanowczą, idzie tu o istotną podstawę, a tą jest jak wiadomo najwyższe postanowienie z dnia 4. lutego b. r.

Co do powodów, które skłoniły rząd cesarski do odstąpienia od zarządzeń wprowadzonych na mocy manifestu z dnia 20. września i od postanowień patentu z dnia 2. stycznia r. b. te wykazane są szczegółowo w reskrypcie ministeryalnym z dnia 4. lutego przedłożonym Sejmowi krajowemu.

Reskrypt powiada wyraźnie, że celem zawieszenia konstytucyi państwa było ułatwienie ugody korony z Węgrami, zaś myślą zasadniczą przy zwołaniu nadzwyczajnej rady państwa było, zapewnić królestwom i krajom nienależącym do korony węgierskiej głos równie ważny co do rozwiązania kwestyi konstytucyjnej całego państwa.

Zwołanie więc nadzwyczajnej rady państwa było ze względu na toczące się rokowania z Węgrami wypływem i konsekwencyą manifestu z dnia 20. września zarządzającego zawieszenie konstytucyi.

Gdy jednak rokowania z Węgrami doszły już do tego kresu, iż zawarcie ostatecznej ugody można uważać tylko za kwestyę czasu, a przeto cel, dla którego zarządzone zostało zawieszenie konstytucyi za osiągnięty, więc i zarządzenia, jakie jedynie w celu utorowania porozumienia z Węgrami zostały wydane, okazały się nadal niepotrzebnemi i, jak przedłożenie rządowe powiada: „powrót na drogi konstytucyjne nastręcza się sam przez się.“

W obec powyższego wywodu nieuzasadnionem też jest zdanie, jakoby w skutek ugody z Węgrami główna podstawa konstytucyi lutowej została rozdarta i zupełnie usunięta. Nieulega jednak wątpliwości, że z powodu ugody z Węgrami zaprowadzone być muszą zmiany w tej konstytucyi, jakoż wnioski do tych zmian, jak wyżej nadmieniliśmy, przedłożone będą ze strony rządu przyszłej radzie państwa.

Zwrot więc na drogę konstytucyi uzasadniony jest dostatecznie zmianami, jakie zaszły ostatniemi czasami w wewnetrznych stosunkach państwa, a mianowicie w pomyślnym kierunku. jaki wzięły rokowania korony z Węgrami.

Piąte posiedzenie sejmu krajowego dnia 26. lutego 1867.

Posiedzenie zagaił marszałek krajowy książę Leon Sapieha o godzinie 11½ przedpołudniem. Obecnych posłów było 126. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa p. Bartmański.

Po przyjęciu protokołu i odczytaniu dalszego ciągu petycyi wniesionych do Sejmu odczytano interpelacyę p. Hönigsmana opatrzoną dostateczną liczbą podpisów z zapytaniem do c. k. komisarza rządowego: „Czyli c. k. prokuratorya rządowa stojąca pod bezpośrednim wpływem Rządu i władz administracyjnych postępuje przeciw dziennikom tak zwanym opozycyjnym, a w szczególności przeciw tutejszemu „Dziennikowi Lwowskiemu“ podług jakich specyalnych instrukcyi.“

C. k. komisarz rządowy odpowiedział. że skonfiskowanie kilku numerów, a następnie zawieszenie „Dziennika Lwowskiego“ na trzy miesiące nastąpiło za uchwałą sądu karnego na podstawie ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862. Przeciw takim uchwałom służy dotkniętym prawo odwołania się do c. k. wyższych sądów, a te orzekają, o ile taka uchwała prawnie zapadła. Władza polityczna wcale nie wpłynęła na te uchwały, gdyż sądy i prokuratorye obowiązują ustawy karne, według których niezależnie postępują.

Następnie odczytano interpelacyę p. Polanowskiego do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem: 1) W jakiem stadyum są obecnie rokowania z władzami duchownemi o przeprowadzenie zmian w patencie o jura stolae? 2) Jeżeliby się niemożna prędko spodziewać tak pożądanych zmian, czy wysoki Rząd krajowy nie uznał za stosowne, wydać rozporządzenie prowizoryczne, któreby przynajmniej oznaczyło maximum mogące być pobierane za pogrzeby?“

C. k. komisarz rządowy oświadczył, że po zasięgnieniu wiadomości o stanie tej sprawy odpowie na te interpelacę na jednym z przyszłych posiedzeń.

Nastąpiły dalsze sprawozdania komisyi zajmującej się sprawdzeniem wyborów i zgodnie z wnioskami komisyi wybory posłów księdza Mikołaja Kuziemskiego, Karola Piwockiego, Walentego Puszkarza, Jana Tomusia i Kazimierza Kulika, uznane zostały za ważne; poczem nowi posłowie złożyli w ręce marszałka przepisane przyrzeczenie w miejsce przysięgi.

Z porządku dziennego przedłożył p. Grocholski sprawozdanie Wydziału krajowego, względem wniosków posłów hr. Russockiego i Hönigsmana w przedmiocie nadania miastu Brodom prawa wybierania na członków do rady gminnej większej ilości osób wyznania mojżeszowego, jak dozwala ustawa gminna z 12. sierpnia 1866.

Po dokładnem uzasadnieniu wniósł sprawozdawca następujący projekt do uchwały.

Po dokładnem uzasadnieniu wniósł sprawozdawca następujący projekt do uchwały:

„Ustawa obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem zmieniająca dla miasta Brodów §§. 15. i 28. ordynacyi wyborczej dla gmin z dnia 12. sierpnia 1866. Zgodnie etc. etc. etc. rozporządzam co następuje: §§. 15. i 28. ordynacyi wyborczej dla gmin w królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem z dnia 12. sierpnia 1866 zmieniają się dla gminy miasta Brodów w sposób następujący:“

„§. 15. Każde koło wyborcze bez względu na liczbę wyborców w niem głosujących wybiera jeżeli są dwa koła, połowę, jeżeli są trzy koła, trzecią część oznaczonej w §. 54. ustawy gminnej liczby radnych i zastępców. Przynajmniej połowa radnych i zastępców przez każde koło wybranych powinna być wyznania chrześciańskiego.“

„§. 28. jeżeli liczba wybranych w którem kole wyborczem radnych lub ich zastępców niebędących wyznania chrześciańskiego przenosi połowę liczby wszystkich na to koło przypadających radnych lub ich zastępców. wtenczas ustąpią z pomiędzy wybranych niebędących wyznania chrześciańskiego ci, którzy najmniej głosów otrzymali, a natomiast wstąpią ci z pomiędzy chrześcian, którzy po wybranych chrześciańskich największą ilość głosów otrzymali.“

Przy dyskusyi specyalnej wniósł p. Hönigsmann poprawkę do ustępu pierwszego, ażeby po słowach: „zmieniają się“ dodać: „prowizorycznie aż do nadania Brodom na drodze konstytucyi osobnego statutu.“

Przy głosowaniu poprawka p. Hönigsmana upadła i wszystkie ustępy projektu zgodnie z wnioskiem Wydziału krajowego zostały przyjęte wraz z dodatkiem wniesionym przez p. Hönigsmana do ostatniego ustępu, który brzmi: Przeprowadzenie tej ustawy polecam Memu ministrowi stanu. Poczem z powodu nagłości całą ustawę zaraz w trzeciem czytaniu ostatecznie uchwalono.

Na wniosek hr. Adama Potockiego odroczono będące na porządku dziennym wybory członków Wydziału krajowego i ich zastępców do przyszłego posiedzenia, ażeby komisya zajmująca się rozpoznaniem reskryptu ministeryalnego mogła ukończyć w ciągu dnia dzisiejszego swoje prace. Posiedzenie zamknięto o godzinie 1ej po południu. Przyszłe posiedzenie we środę o godz. 11. przed południem. Porządek dzienny: Wybór członków i zastępców do Wydziału krajowego, wybór sekretarzy, sprawozdanie komisyi petycyjnej.

„Wiener Abendpost“ zamieściła artykuł następujący:

Dziennik jeden tutejszy od dawniejszego już czasu wziął sobie za zadanie śledzić z szczególną uwagą politykę rządu cesarskiego na wschodzie i ganić ją nawet bez dokładnej wiadomości o tem, co ztąd istotnie zdziałane zostało. W ostatnim czasie dostarczyła mu do tego wątku analiza okólnika austryackiego w pismach publicznych zamieszczona. W piśmie tem — że analiza a text są rzeczy zupełnie odmienne, to mimochodem tylko wspominamy — zawarte są poglądy, które jak raz już wypowiedzieć sposobność mieliśmy, w chwili obecnej żadnego znaczenia nie mają, należą albowiem do ważniejszego stadium, o którem pomówić może nam później sposobność dana będzie. Pojęlibyśmy i znaleźlibyśmy to bardzo naturalną rzeczą, gdyby dziennik ów analizę ze swego stanowiska gruntownemu poddał był rozbiorowi. W takim razie nie uchylalibyśmy się od zadania, zajęcia się tym rozbiorem. Miasto tego dziennik ów wybiera niektóre punkta osobne, żeby je zganić i nie zadaje sobie pracy gruntownego rozbioru, poprze-

stając na wyjaśnieniach, jakie sobie co do genezy polityki austryackiej „z Konstantynopola“ podawać każe.

Wyjaśnienia te i „odkrycia“, są to powtórzenia rozmowy, jaką poseł rosyjski baron Stakelberg przy pierwszej wizycie, którą w listopadzie zrobił nowo mianowanemu cesarskiemu ministrowi spraw zewnętrznych, z tymże miał. Rozmowa ta, w której tylko baron Stakelberg wystawiony jest jako przemawiający a baron Beust jako w milczeniu słuchający, zabiera całe dwie szpalty owego dziennika, każdy myślący czytelnik pytać się musi, jakiem sposobem rozmowa taka w cztery oczy do „Konstantynopola“ dostać się mogła, kto zaś zna cokolwiek zwyczaje dyplomatyczne nie uwierzy, żeby poseł jaki przy pierwszej wizycie u nowo mianowanego ministra, taką prelekcyę mieć mógł. Dla pouczenia owego dziennika oświadczamy, iż w całej tej powieści od początku do końca nie ma ani słowa prawdy, i żałować musimy, iż dziennik ów podobnemi korespondencyami „z Konstantynopola“ mistyfikować się pozwala. Zarazem zaś musimy zrobić uwagę, iż jeżeli zdala od „Konstantynopola“ Turcy i ich przyjaciele powstają na obecną politykę austryacką, to znów w Konstantynopolu samym nie zgadzają się z poglądami owego Wiedeńskiego dziennika, lecz i owszem tak zamiarom jako i czynom cesarskiego gabinetu wszelką oddają sprawiedliwość.

Hr. Andrassy odpowiedział deputacyi obywatelskiej, w której imieniu biskup Leway przemawiał: „Przyznaję, iż głównym powodem, dla którego trudne moje miejsce przyjąłem, nie był egoizm; chyba maleńki egoizm poparcia pomyślności ojczyzny. Zechciejcie panowie tak pojmować pozycyę naszą, iż rząd konstytucyjny obejmuje ster nie dla panowania, lecz dla służenia wiernie Monarsze i ojczyznie. Przekonany jestem, iż pokażemy teraz, iż wolności godni jesteśmy, tak jak z wytrwałością za przywrócenie konstytucyi walczyliśmy. Wspierajcie rząd ufnością waszą.“ Ludowi na ulicy zebranemu hr. Andrassy dziękował w imieniu rządu za zaufanie.

„Sürgöny“ zamieścił rozporządzenie ministeryalne przez hr. Andrassy i barona Wenkheim podpisane, według którego wszystkie gałęzie administracyi w terminie 10. marca przez ministeryum objęte być mają.

Przy otwarciu parlamentu północno-niemieckiego w Berlinie w d. 24. b. m. król pruski zagaił posiedzenie następującą mową:

„Dostojni, szlachetni czcigodni Panowie parlamentu Związku północno-niemieckiego!

Wzniosła to chwila, w której staję w waszem kole. Potężne wypadki sprowadziły ją, wielkie nadzieje z nią się wiążą. Że danem mi było wespół ze zgromadzeniem, jakie od wieków żadnego monarchę niemieckiego nie otaczało, wypowiedzieć te nadzieje, za to składam dzięki Opatrzności boskiej, co wiodła Niemcy ku celowi przez lud nasz upragnionemu, po drogach, których nie obieramy ani nie przewidujemy. Ufni w owo kierownictwo, tem rychlej dopniemy tego celu, im jaśniej przebiegając dzieje Niemiec uznamy przyczyny, co nas i przodków naszych od niego oddalały.

Niegdyś potężne, wielkie i szanowane, albowiem zgodne i silną prowadzone ręką, popadło państwo niemieckie nie bez winy głowy i członków swoich w rozdwojenie i niemoc. Pozbawione przewagi w radzie Europy, wpływu na własne losy swoje, stały się Niemcy pobojowiskiem walk obecnych mocarstw, którym dostarczały krwi swoich synów, pola bitew i nagród za zwycięstwa. Nigdy jednak nie ustała tęsknota ludu niemieckiego za straconem mieniem swojem, a dzieje naszych czasów pełne są usiłowań zdobycia napowrót dla Niemiec i dla ludu niemieckiego przeszłej jego wielkości.

Jeżeli usiłowania te nie doprowadziły dotąd do celu, jeżeli zamiast rozdarcie zagoić, jeszcze je zwiększały, albowiem nadziejami lub wspomnieniami łudzono się co do wartości obecnej chwili, a ideałami co do znaczenia faktów, to poznajemy ztąd konieczność szukania jedności ludu niemieckiego z pomocą faktów, i nie poświęcania znowu tego co się da osiągnąć, temu co byłoby pożądanem.

W tym duchu rządy sprzymierzone, zahaczając o zwykłe dawniejsze stosunki, porozumiały się co do pewnej liczby stale oznaczonych i ograniczonych ale praktycznie znamienitych urządzeń, które leżą w zakresie bezpośredniej możliwości i niewątpliwej potrzeby.

Przedłożony Wam będzie projekt konstytucyi, który domaga się takich tylko ofiar z udzielności państw pojedyńczych na rzecz ogółu, jakie są niezbędne, aby strzedz pokoju i zabezpieczyć całość terytoryum związkowego i rozwój pomyślności jego mieszkańców.

Wysokim moim sprzymierzeńcom winienem podziękować za gotowość, z jaką uprzedzili potrzeby wspólnej ojczyzny.

Wyrażam tu podziękowanie w przeświadczeniu, że do takiego poświęcenia się za ogólne dobro Niemiec i wtedy nawet byłbym gotów, jeśliby mię Opatrzność nie była postawiła na czele najpotężniejszego państwa związkowego; a z tej przyczyny powołanego do kierownictwa całością. Jako spadkobierca korony pruskiej, czuję się silnym w przeświadczeniu, że wszystkie powodzenia Prus stały się zarazem stopniami wiodącemi do przywrócenia i wywyższenia niemieckiej potęgi i honoru.

Pomimo powszechnie uprzedzającej gotowości, i jakkolwiek potężne wypadki ostatniego roku przekonały wszechstronnie o niezbędności nowego przeobrażenia konstytucyi niemieckiej, i skłonniejszemi uczyniły umysły do jej przyjęcia, aniżeli dawniej niemi były i może później będą, to jednak w rokowaniach uczuliśmy na nowo brzemię zadania, aby dojść do zupełnej zgodności między tyloma niezależnemi rządami, które nadto w ustępstwach swych musiały się oglądać na usposobienie swoich reprezentacyi stanowych.

Im bardziej będziecie Panowie mieć te trudności na baczeniu, tem przezorniej, jak o tem przekonany jestem, weźmiecie, rozbierając projekt konstytucyi, na uwagę ciężką odpowiedzialność za niebezpieczeństwa mogące zagrażać spokojnemu i legalnemu przeprowadzeniu rozpoczętego dzieła, jeżeli porozumienie się rządów pozyskane dla teraźniejszego projektu, nie da się osiągnąć dla zmian, któreby w nim parlament chciał zaprowadzić. Dziś wszystko na tem zależy, aby nie ominąć znowu godnej chwili dla wzniesienia budynku; uzupełniające wykończenie jego można wtedy spokojnie pozostawić dalszemu połączonemu działaniu niemieckich książąt i ludów.

Uporządkowanie narodowych stosunków Związku północno-niemieckiego do naszych rodaków za Menem, pozostawionem jest na mocy traktatów pokoju z roku zeszłego, wolnemu umówieniu się stron obu. Dla sprowadzenia tego porozumienia dłoń nasza będzie zawsze otwartą i wyciągnięta ku naszym południowo-niemieckim braciom, skoro tylko Związek północno-niemiecki dość daleko postąpi w ustaleniu swojej konstytucyi, aby był zdolnym zawierać traktaty.

Utrzymanie Związku celnego, wspólne pielęgnowanie gospodarstwa narodowego, wspólne poręczenie całości terytoryum niemieckiego, będą głównemi warunkami porozumienia się, ku czemu, jak można przewidzieć, obie strony zmierzać będą.

Tak jak w ogóle kierunek ducha niemieckiego zmierzać będzie do pokoju i prac pokojowych, tak również przymierze związkowe państw niemieckich głównie będzie nosić na sobie cechę obronną.

Ruch niemiecki ostatnich dziesiątek lat nie miał w sobie wcale dążności nieprzyjacielskiej względem sąsiadów naszych, nie miał na widoku zdobyczy, lecz wyłącznie potrzebę udzielenia rozległym ziemiom od Alp do morza głównych warunków pomyślności politycznej, jaką im uszczuplił przebieg rozwoju dawniejszych wieków.

Do odporu tylko nie do zaczepki łączą się plemiona niemieckie, a że zbratanie się ich w tym duchu również pojętem było przez ludy sąsiednie, tego dowodem uprzejme zachowanie się najpotężniejszych państw europejskich, które bez obawy i bez niechęci przyglądały się, jak Niemcy obejmują w posiadanie korzyści wielkiego zespolenia państwowego, którem one same od wieków się cieszą.

Od nas tylko, od naszej jedności, od naszej miłości Ojczyzny zależy przeto w tej chwili, abyśmy całym Niemcom zapewnili rękojmię przyszłości, w której wolne od niebezpieczeństw popadnięcia znowu w rozszarpanie i niemoc, zdolne będą według własnego swojego rozrządzenia pielęgnować swój konstytucyjny rozwój i swoją pomyślność, a w radzie ludów wypełniać swoje powołanie z zamiłowaniem pokoju.

Żywię ufność w Bogu, że potomność spoglądając na nasze wspólne prace, nie powie, że doświadczenia dawniejszych prób chybionych pozostały bez pożytku dla ludu niemieckiego, lecz owszem dzieci nasze z wdzięcznością wspominać będą ten parlament, jako założyciela niemieckiej jedności, wolności i potęgi.

Panowie! Całe Niemcy, a nawet po za granicami naszego Związku, wyglądają postanowień, które tu zapaść mają. Oby to wspólne dzieło nasze przywiodło marzenie wieków, tęsknotę i wysilenie najmłodszych pokoleń, do spełnienia!

W imieniu wszystkich rządów sprzymierzonych, w imieniu Niemiec wzywam Was z ufnością: Dopomóżcie nam wykonać spiesznie i bezpiecznie wielką narodową pracę. Błogosławieństwo zaś Boże, od którego wszystko zależy niech towarzyszy i popiera dzieło czyste.“

Ponieważ w dniu 26go b. m. upływa termin, do którego parlament angielski zezwolił na zawieszenie aktu habeas corpus w Irlandyi, przeto ministeryum znów wystąpić musi z żądaniem dalszego przedłużenia owego zawieszenia. Jakoż na posiedzeniu izby niższej z dnia 21. lutego lord Naas wniósł bil przedłużający zawieszenie habeas corpus w Irlandyi do 21go lutego 1868 r. Wniosek swój poparł krótkim przeglądem wypadków w Irlandyi, o ile fenianizmu dotyczyły. Za objęciem rządu przez obecne ministeryum było w więzieniu 336 Fenianów, w listopadzie przeszłego roku było ich tylko 73, a obecnie znajduje się w więzieniu 97 Fenianów. Izba niższa na dniu 21go b. m. przyzwoliła na drugie odczytanie bilu, a trzecie odczytanie na dzisiejsze posiedzenie zapowiedziane zostało. Nie ulega wątpliwości, iż bil cały przejdzie w izbie niższej prawie bez żadnej dyskusyi.

Z Paryża donoszą, iż w sprawie pacyfikacyi wyspy Kandyi odbyła się dnia 21go b. m. w ministeryum spraw zewnętrznych konferencya, na której znajdowali się baron Budberg, p. Grey w zastępstwie lorda Cowley i Dżemil Basza. Szło o wysłanie mięszanej komisyi do tej wyspy. Powstańcy bowiem nie chcą złożyć broni, dopóki Porta nie przyzna im autonomii; Porta znów żąda, żeby poprzednio broń złożyli. Mięszana więc komisya postarać się ma o ścisłe dopełnienie przyznanych koncesyi.

Belgijską izbę deputowanych minister Rogier na posiedzeniu z dnia 22. lutego zawiadomił o zaręczynach hr. Flandryi z księżniczką Maryą Hohenzollern.

Sąd policyi poprawczej w Charleroi skazał na dłuższe lub krótsze więzienie kilku robotników jako podżegaczy byłych rozruchów w Marchiennes. Najsurowiej na sześciomiesięczne więzienie skazany został szynkarz jeden w Marchiennes jako główna sprężyna rozruchów.

Szwajcarska rada związkowa na jednem z ostatnich posiedzeń zawotowała 12 milionów franków na zakupno karabinów odtylcowych. Suma ta na drodze pożyczki zebrana być ma, subskrybcya na pożyczkę w całej Szwajcaryi otwarta będzie.

Z Rzymu donoszą o wypadku dowodzącym, iż wojska włoskie na granicy państwa kościelnego nie tylko dla samej formy są ustawione. Temi dniami zbrojna banda Garibaldyanów napadła na terytoryum papiezkie. Przekroczyła Tiber, zdarła w Bagnarea herby papiezkie i w miejsce ich herby włoskie zawiesiła. Za odebraną wiadomością o tym wypadku ruszyło się zaraz wojsko włoskie nad granicą stojące, wkroczyło do Bagnarea, gdzie rozpędziło Garibaldyanów i herby papiezkie znów przywróciło, samo zaś powróciło na terytoryum włoskie. Jak poźniej wojsko papiezkie z dwoma działami z Viterbo do Bagnarea przybyło, zastało wszystko w porządku, nie było już ani Garibaldyanów, ani włoskich żołnierzy.

Kronika.

(Skutki nieostrożności.) D. 24. b. m. pewien izraelita, wyrobnik ujrzawszy rewolwer w komptoarze po l. 114 $^2/_4$ obszedł się z nim tak nieostrożnie, że padł strzał i kula zraniła go w twarz niebezpiecznie.

(Wyrok na podpalacza.) Stanisław Garbaszewski vel Garboliński rzeźnik i właściciel domu w Cieszanowie 50 lat liczący, obrz. gr. kat., już karany kryminalnie za kradzież, a na rozprawie ostatecznej w lwowskim c. k. sądzie krajowym d. 12. marca 1866 uwolniony dla braku dowodów od zarzutu jakoby w d. 8. czerwca 1865 przez zemstę podłożył ogień w Cieszanowie, przez co spaliła się większa część tego miasteczka, skazany został przez sąd wyższy, w skutek rekursu prokuratoryi państwa, na dożywotnie ciężkie więzienie. Trybunał najwyższy zatwierdził wyrok sądu wyższego i Garbaszewski zaczął odsiadywać karę w d. 23. b. m.

(Pożary.) W Terle w powiecie Staromiejskim dn. 5. z. m. spaliła się na folwarku stodoła dworska ze zbożem. Szkoda wynosi 500 złr. Przyczyna pożaru jest nie wiadoma.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Szczecin, 22. lutego. (V. Koepke). Pszenica spada w cenie, pokup się zmniejsza. Żółtą i biało pstrokatą 85 funtową płacono po 81 do 84 talarów, podlejszą 70 do 80 talarów. Z dostawą na wiosnę żółta 83 do 85 ℔ 80 do 81 tal. z dostawą w czerwcu i lipcu 81 $^1/_2$ tal.

Żyto także w cenie spada; przy końcu giełdy ceny cokolwiek się ustaliły. Za 2000 ℔ płacono 52 $^1/_2$ do 55 tal. z dostawą na wiosnę 51 tal. w czerwcu i lipcu 52 talary.

Jęczmień szląski 70 funtowy 46 do 46 $^1/_2$ tal. 69 funtowy z dostawą na wiosnę 48 $^1/_4$ tal.

Owies 47 do 50 funtowy 30 do 31 talarów.

W I. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Drohobycz		Kałusz		Stryj		Żurawno		Skole	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	4	50	4	.	4	50	4	55	4	20
„ żyta	3	20	3	.	3	20	3	5	3	20
„ jęczmienia	2	.	2	50	2	15	2	25	2	50
„ owsa	1	5	1	20	1	15	.	90	1	5
„ hreczki	.	.	2	50	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy	3	20	4	.	3	10	.	.	4	20
„ ziemniaków	1	20	1	20	1	30	1	25	1	20
Cetnar siana	.	80	1	80	.	50	1	25	.	80
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	50	5	.	5	.	4	.	5	.
„ „ miękkiego	5	.	4	.	4	.	2	80	2	.
Funt mięsa wołowego	.	9	.	9	.	10	.	8	.	8
Mas okowity	.	70	.	60	.	75	.	60	.	65

Z sejmów krajowych.

Praga, 23. lutego. Książę Karol Schwarzenberg interpelował namiestnika na dzisiejszem posiedzeniu względem ostatecznego załatwienia kwestyi wynagrodzenia za szkody przez wojnę zrządzone.

Namiestnik przyrzekł dać odpowiedź na jednem z najbliższych posiedzeń.

Przystąpiono do sprawdzenia wyborów i wyboru wydziału krajowego. Wybrani zostali: z kuryi wielkich posiadłości: Hr. Czernin i Stangler; z kuryi miast: doktorowie Schmeykal i Görner; z kuryi gmin wiejskich: Dr. Rieger, Sladkovsky; z całego sejmu: Hr. Franciszek Thun i Hawelka.

Przyszłe posiedzenie w poniedziałek.

Na mesaż rządowy wzywający sejm czeski do udziału w ściślejszej radzie państwa, tenże sejm odpowie adresem.

Większość wydziału podała projekt do adresu, wyrażający ubolewanie nad zniesieniem patentu wrześniowego; obecna rada państwa nie jest konstytucyjną reprezentacyą państwa; wzięcie udziału w niej naraża na niebezpieczeństwo prawa Monarchy, byt państwa i prawa krajowe, Czechy są członkiem całej Austryi, stopienie ich z zachodnią połową monarchyi narusza prawa ich koronne; Czechy stawały zawsze w obronie Austryi: sejm może tylko wysłać posłów na zgromadzenie doradcze, które nie zmieni prawno-politycznych stosunków Czech do tronu i do państwa. Cesarz proszony jest, żeby pod temi zastrzeżeniami dozwolił Czechom wziąść udział w wspólnych obradach. Projekt w końcu nie chce słyszeć o konstytucyi lutowej, ponieważ konstytucya ta dozwala przewagę większości nad narodowością czeską, czego Cesarz chcieć nie może.

Projekt do adresu wnosi następnie, żeby prócz wysłania reprezentantów dla porozumienia się z innemi królestwami i krajami, najwyższy marszałek krajowy postarał się o przedłużenie kadencyi, dopóki adres do jego Cesarskiej Mości najspieszniej wysłać się mający, załatwiony nie będzie.

Zaś 5 członków mniejszości wydziału wnoszą wybranie posłów do szczuplejszej rady państwa.

Według telegramu „Gazety narodowej" projekt do adresu przez większość Wydziału ułożony, przyjęty został.

Linz, 23. lutego. Na dzisiejszem rannem posiedzeniu wybrani zostali do wydziału krajowego: Dr. Pessler, Dr. Eigner, Seyrl, Moser, Dr. Hann i Richter. Rozporządzenie rządowe z 4. b. m. wzięto do wiadomości. Sejm oświadczył się jednogłośnie za przedsięwzięciem wyborów do Rady państwa.

Na posiedzeniu wieczornem wybrani zostali do Rady państwa: Hr. Durkheim, br. Weichs, Mayer, Dr. Figuly, Wickhoff, Dr. Gross, Dr. Dehme, Wahl, Dr. Kremer i Heiss. Po czem zamknięto sesyę trzechkrotnym okrzykiem na cześć Najjaś. Pana.

Graz, 23. lutego. Do Rady państwa wybrani: Hr. Attems, Pauer, br. Hackelberg, Rechbauer, Schlegel, Lohninger, Tunner, Waser, Kaiserfeld, Haffner, Plankensteiner, Lippold, Lentschek. Dwaj ostatni, Słowianie, nie przyjmują wyboru, czego jednak sejm nie uwzględnił. Ostatnie posiedzenie w poniedziałek.

Salzburg, 23. lutego. Wydział do spraw prawnych zdawał sprawę o nowej organizacyi sądów. Za wnioskami wydziału przemawiali: Dr. Harrer, Wallner, Lasser, Gschnitzer, Kofler, Peitler, Kalteis i Dr. Halter. W końcu wszystkie wnioski uchwalono.

Wybory deputowanych Dr. Gutirnera i Steinachera unieważniono.

Marszałek krajowy zamknął sejm wyrażając radość że po przerwie półtora roku trwającej, stosunki konstytucyjne znowu przywrócone zostały, co zwiastuje szczęśliwą przyszłość krajowi i państwu. W końcu wniósł trzechkrotny okrzyk na cześć Najjaśn. Pana, który cała izba powtórzyła z zapałem.

Berno, 23. lutego. Na posiedzeniu Wydziału sejmu morawskiego dla naradzenia się nad reskryptem rządowym, stronnictwo federalistyczne postanowiła wybrać posłów do rady państwa, jednak w adresie wyraża życzenia stronnictwa a mianowicie zastrzega historyczne prawo kraju.

Ostatnia poczta.

Peszt, 25. lutego. „Lloyd" donosi: Minister sprawiedliwości wnosi na sejmie przywrócenie praw drukowych węgierskich z 1848 roku; następnie rząd domagać się będzie od Sejmu zezwolenia do poboru rekrutów aż do ułożenia prawa o rekrutacyi i o podatkach, żeby w prawie poboru rekrutów i podatków nie nastąpiła przerwa szkodliwa dla administracyi państwa.

„Idök Tanuja" donosi: Jej Cesarska Mość Cesarzowa matka Karolina Augusta przesłała 1000 reńskich dla biednych mieszkańców wyspy Schütt.

Arad, 25. lutego. Z powodu przywrócenia konstytucyi był w kasynie tutejszym świetny bankiet, w którym wzięli udział szlachta, obywatele miasta i komitatu aradzkiego.

Pierwszy toast wniósł prezes Ormos na cześć Króla, drugi adwokat Hasz na cześć Królowej; obadwa toasta przyjęto z ogromnym zapałem. Następnie były toasty na cześć ministeryum, Deaka i ministra Beusta.

Berlin, 25. lutego. Na pierwszem plenarnem posiedzeniu sejmu północno-niemieckiego było 220 członków, między niemi Książę Fryderyk Karol. Najstarszy wiekiem tajny radca Frankenberg-Ludwigsdorf był prezesem. Postanowiono przyjąć tymczasowo regulamin pruskiej izby deputowanych i zaprowadzić trybunę dla mowców.

Członkowie sejmu są dziś na obiedzie w zamku królewskim i przedstawieni będą Królowi.

(Telegram „Czasu.")

Praga, 26. lutego. Na wczorajszem wieczornem posiedzeniu Sejmu Klier wybrany mowcą ogólnym mniejszosci; hr. Fryderyk Thun mowca większości. Namiestnik nadmieniwszy o przedłożeniu rządowem, pozostawia Herbstowi, aby wyłuszczył powody wniosku mniejszości. Namiestnik wzywa Sejm, aby w tej ważnej chwili dla potęgi Austryi przystąpił do przywrócenia stosunków konstytucyjnych, albowiem przez pogodzenie się z Węgrami cele patentu wrześniowego spełnione zostały. Czas nagli. Nie ma się czego obawiać, aby Rada państwa stała się niebezpieczną dla interesów krajowych. Wzywa raz jeszcze w imieniu rządu, aby wybierać do Rady państwa. Zabierają głos: Herbst za wysłaniem do Rady państwa, hr. Lew Thun przeciw wysłaniu. Rezultat głosowania: za wysłaniem 76. przeciw wysłaniu 156. Adres uchwalony ryczałtowo.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. lutego.

Hotel Langa: PP. Abrahamsberg Wiktor, c. k. przeł. pow., z Kołomyi. — Kotkowski Apol., z Hawłowic dolnych. — Neumann Lud., z Jastrząbka nowego. — Niemczewski Dym., z Czerniowiec. — Sebenitz-Stecher Jan, z Turynki. — Rosenberg Herm., adwokat, z Tarnowa.

Hotel angielski: Kowalski Inoc., notar, z Birczy.

Hotel pod Tygrysem: Horvatt Karol, c. k. przeł. pow., z Złoczowa. — Rozwadowski Erazm, z Sadek.

Pod białym koniem: Przysiecki Wład., c. k. przeł. pow., z Podburza. — Piłatowski Jan, z Dubia.

Hotel Krynickiego: Ho zło'owicz-Gottleb Winc., z Dołhomościsk.

Pod nr. 176²/₄: Niesiołowski Rom., c. k. przeł. pow., z Birczy. — Kasparek Jan, c. k. przeł. powiat., z Mielca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 26 lutego.

PP. c. k. przełożeni powiatowi: Chlebik Franc., do Jarosławia, Madejski Jan, do Mielnicy, i Tichy Fr., do Liska. — Kamill Kaj., adw., do Czerniowiec. — Agopsowicz Antoni, do Trofanówki. — Bal Franc., do Tuligłów. — Jaworski Apol., do Skwarzawy. — Małachowski Felix, do Porub. — Obertyński Kaz., do Uhnowa. — Rozwadowski Franc., do Babina. — Rodakowski Wiktor, do Tłumacza. — Rubczyński Wład., do Stanina.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	321 20	+ 1.1	85.9	zach. sł.	10
2. god po poł.	320 19	+ 2.0	84 6	„ „	10
10.god. wiecz.	318 64	+ 1 6	86.6	„ „	10

Śnieg i deszcz 0.92'''.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie). Na dochód p. Józefy Hubertowej, po raz pierwszy: **„Przekleństwo, czyli Matka i Syn"**, dramat w 2 oddziałach a w 5 aktach przez Karolinę Birch-Pfeiffer, z niemieckiego przełożył M. Chrzanowski.

Jutro (przedst. polskie). **„Lokalsängerin und Postillon"**, krotochwila ze spiewami w 3ch aktach; po raz pierwszy. Ostatni występ i na dochód p. Józefiny Pagay.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 26 lut-go.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	92	5	99
Dukat cesarski	„	5	96	6	05
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	35	10	48
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	71
Talar pruski	„	1	88	1	91
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	17	75	92
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		78	83	79	58
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		70	83	71	58
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		71	73	72	57
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		223	67	226	67
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	92	187	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. lut-go.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	72 —	72 15
od kwiet. do października po 5%	72 10	72 30
Pożyczka w srebr. e 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77 75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	82.50
Metaliki po 5%	61 80	62.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	149 50	150.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	148 50	149 —
Przez. do wyl. z r. 1854	80 50	81.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89.90	90 10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93 50	94 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	83 70	83 90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	87.—	88.—
Czech	90.—	91.—
Węgier	73 25	73 75
Galicyi	71.50	72 —
Siedmiogrodu	70.50	71.—
Bukowiny	70.75	71 25
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99 —	100 —

2. Akcye.

Banku narodowego	761.—	763.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	189 50	189 70
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	630.—	633.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	88 25	88.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1675.—	1680.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	212 60	212.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208 50	209.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	149.—	149 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	224 50	225 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	185.50	186 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	493.—	495 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	96.40	96 80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.75	75 25
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	88.75	89.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.50	103.50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99 .0	100.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	94.50	—.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	100.—

5. Losy.

(za .. sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.—	132 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.—	107 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.20	107 50
Hamburg za 100 M. B.	95.25	95 75
Londyn za 10 ft. szt.	127.75	128.25
Paryż za 100 fr.	50.95	51 —

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.03	6.04
detto. pełnej wagi	6.03	6.04
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.22	10 24
Rosyjski imperyał	10.50	10 55
Talar związkowy	1.89	1.89½
Srebro	126.25	126.50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 82⁵⁄₁₀c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26 lutego.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	62	30
5% pożyczka narodowa	72	30
Losy z 1860 roku	90	—
Akcye banku wiedeńskiego	763	—
„ „ kredytowego	194	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	40
Srebro	125	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	01

DZIENNIK URZĘDOWY.

(340) **Kundmachung.** (1)

Nr. 516. Vom Lemberger israelitischen Kultusgemeinde-Vorstande wird hiemit kundgemacht, daß am 1. Mai 1867 als dem Sterbetage des Stifters Ignaz Lewkowicz, aus dessen Stiftung zur Ausstattung armer israelitischer Mädchen die Verleihung eines Ausstattungsbetrages pr. 1400 fl. öst. Währ. an ein armes israelitisches Mädchen stattfinden werde.

Anspruch auf diese Verleihung haben nur Mädchen, welche zur Lemberger Gemeinde zuständig sind.

Es werden daher alle Bewerberinnen aufgefordert, binnen 45 Tagen bei der Stiftungs-Commission bestehend aus dem Herrn Jacob Wild als dem vom Stifter berufenen nächsten Verwandten, dann den delegirten Mitgliedern des Lemberger israelitischen Kultusgemeindevorstandes Herrn Landes-Advocaten Dr. Max Landesberger, M. Rachmiel Mises und Moritz Kolischer sich schriftlich zu melden, und ihr Gesuch mit folgenden Nachweisen zu belegen.

a) über ihre Zuständigkeit zur Lemberger israelitischen Gemeinde,

b) über ihre allenfällige Verwandtschaft mit dem Stifter,

c) über ihre Armuth,

d) über das zurückgelegte 16. Lebensjahr,

e) über den Umstand ob sie elternlos sind oder nicht und auch

f) durch ein Moralitätszeugniß ihren unbescholtenen Lebenswandel darzuthun.

Lemberg, am 22. Februar 1867.

(342) **Edict.** (1)

Nro. 232. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht in Załośce wird bekannt gemacht, daß am 18. Mai 1866 zu Krakau der Pieniaker r. k. Localcaplan Joseph Paszkowski ohne Hinterlassung der letztwilligen Anordnung gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zusteht, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von der ersten Einschaltung in der Lemberger Zeitung gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen Andreas Łęgowski aus Pieniaki als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Załośce, am 10. Februar 1867.

(337) **Edykt.** (1)

Nro. 65032. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem uwiadamia nieobecnych i z miejsca pobytu i życia niewiadomych Antoniego Liebe, Jana Jastrzębskiego, Leona Ostrowskiego, Nikodema Inesa, Tytusa i Wincentego Smorczewskich i ich niewiadomych spadkobierców że na żądanie pana adwokata Tustanowskiego kuratora wierzycieli masy Prota Potockiego uchwałą z dnia 3. lipca 1866 do l. 25115 ekstabulacya sum 833 dukatów 6 zł. pol. z procentami i kosztami prawnemi 100 zł. pol. dla Wincentego Wronowskiego lub 2680 dukatów z procentami dla Wincentego Zambrzyckiego, jako też sum 600 dukatów, 22.000 zł. pol., 112 dukatów, 21.000 zł. pol. i 614 zł. pol. 15 gr. dla Sylwestra Smorczewskiego, a raczej dla jego synów Tytusa i Wincentego Smorczewskich na dobrach i prawach Jana hr. Ossolińskiego intabulowanych, ze wszystkiemi subonerацyami dozwoloną została.

Powyższą uchwałę doręczono panu adwokatowi Śmiałowskiemu postanowionemu niniejszem kuratorowi wyżwymienionych nieobecnych.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. grudnia 1866.

(338) **Edict.** (1)

Nro. 63655. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die dem Aufenthalte nach unbekannten Julius und Emerich Turczyński verständigt, daß mit dem h. g. Bescheide vom 31. October 1866 Z. 47675 die Pränotation der Wechselsumme pr. 100 fl. öst. W. über Soposzyn zu Gunsten der Gittel Blauer bewilligt, das Gesuch um Fristerstreckung zur Rechtfertigung dieser Pränotation am 12. December 1864 Z. 53228 verbeschieden und daß zur Wahrung ihrer Rechte ein Curator in Person des Hrn. Advocaten Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Starzewski bestellt wurde, welchem die obgenannten Bescheide zugestellt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 24. December 1866.

(341) **Aufforderung** (1)

an den, dem Namen und Aufenthalte nach unbekannten Sohn des Johann Krommer, Bruder des am 26ten September 1857 hier verstorbenen städt. Cassiers Anton Krommer.

Nro. 19552. Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte zu Brünn wird bekannt gemacht, es sei Anton Krommer, städt. Cassier zu Brünn, mit Hinterlassung einer schriftlichen letztwilligen Anordnung am 26. September 1857 gestorben, in welcher er dem Sohne seines Bruders Johann Krommer, Musiker in Rußland, ein Legat von 1000 fl. C. M. vermacht hat.

Da dem Gerichte der Name und der Aufenthalt dieses Legatars unbekannt ist, so wurde für denselben der hiesige Stadtrath Herr Polycarp Koller zum Curator bestellt.

Dieser Legatar wird nun aufgefordert, diesem Gerichte oder dem benannten Curator von seinem Namen und Aufenthaltsorte unter Nachweisung des Verwandtschaftsverhältnisses zum Erblasser um so sicherer Nachricht zu geben, als sonst auf Grund der testamentarischen Bestimmung nach Ablauf von 30 Jahren dieses Legat pr. 1000 fl. C. M. sammt Zinsenzuwachs der zu Erben eingesetzten Schullehrerstiftung überwiesen werden wird.

Vom k. k. st. del. Civ. Bez. Gericht.

Brünn, am 15. Jänner 1867.

(302) **Kundmachung.** (2)

Nro. 6797. Im Nachhange zur hierämtlichen Kundmachung vom 13. Jänner l. J. Z. 114 wird veröffentlicht, daß der Bestellungsbezirk der Posterpedition Tyczyn aus nachbenannten Orten des politischen Bezirks Tyczyn zu bestehen hat:

Biała, Błędowa, Brzezówka, Borek nowy, Borek stary, Budziwoj, Chmielnik, Dylągówka, Grzegorówka, Hermanowa, Hyżne, Kielnarowa, Lubenia, Siedliska, Sołonka, Straszydle und Tyczyn.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 8. Februar 1867.

(324) **Edikt.** (2)

Nr. 8520. Von dem k. k. Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Schame Langenas mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß wider ihn Salamon Landau Kaufmann in Lemberg unterm 12. Februar 1867 Z. 8520 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 450 fl. öst. Währ. überreicht hat, worüber gleichzeitig der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Wohnort des Belangten Schame Langenas unbekannt ist, so wird demselben auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landes-Advocat Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Blumenfeld zum Curator bestellt, dem Ersteren der obige Zahlungsauftrag zugestellt und hievon Schame Langenas mit vorstehendem Edicte verständigt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 13. Februar 1867.

(320) **Kundmachung.** (2)

Nr. 278. Zur Sicherstellung der Verpflegsbedürfniße für nachbenannte Stationen wird bei dem Stanislauer Verpflegs-Magazin die Subarrendirungs-Behandlung mittelst schriftlicher Offerte vorgenommen werden.

Die näheren Bedingniße können bei dem genannten Magazin täglich in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Uebersicht der sicherzustelenden Artikel:

Die Offertbehandlung wird abgeführt werden: in	am	in der Station	Für stabile Garnison täglich: für die Zeit von	bis	täglich: Brod (Portionen)	Hafer (Portionen)	Heu à 8 Pfd. (Portionen)	Streustroh à 3 Pfd. (Portionen)	1/3 jähr.: Bettenstroh à 12 ℔ (Bund)	Für Durchmärsche 4 mal im Monat: Brod (Portionen)	Hafer (Portionen)	Heu à 10 Pfd. (Portionen)	Badium (Guld.)
Der k. k. Verpflegs-Magazinskanzlei	20. März 1867	Stanislau	1. Mai	Ende December 1867	900	16	.		.	400	200	.	1000
	11. detto	Stryj	1. April		900	8	.	.	.	400	200	.	1000
		Kołomea	1. Mai		.	4	.	.	.	.	200	.	50
	20. März 1867	Monasterzyska	1. April		.	420	.		.		200	.	1000
			1. Mai		450	.	.	420	1500	400	.	.	600
			detto	Ende September	.	.	420	.	.	.	.	200	500

K. k. Militär-Verpflegs-Magazin. — Stanislau, am 19. Februar 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.